

sig en Udvidelse af de for Købstæderne gældende Regler til Sognekommuner med udstrakt bymæssig Bebyggelse, dog kun hvis Forvaltningen var saaledes, at Personalet dertil kunde vælges indenfor Forvaltningens faste Personale med fornøden Sikkerhed for en forsvarlig Foretagelse af Udpanntningen.

Saaledes har Sagen ligget indtil nu. I Efteraaret har de store landkommunale Foreninger, som jeg har nævnt, paa ny holdt Møde og haft denne Sag paa Dagsordenen, og der var begge Steder Enighed om, at der ikke kunde være noget til Hinder for at udvide disse Regler til at gælde for Landkommunerne, idet man mente, at Statskassen i Virkeligheden ikke vilde løbe nogen Risiko; tværtimod vilde der være større Garanti for Effektiviteten med Hensyn til Inddrivelse af Skatterne. Jeg deltog i disse Forhandlinger og fik det Indtryk, at man maatte kunne hævde, at der i Virkeligheden ikke var nogen Fare ved at udvide denne Regel til at gælde for Landkommunerne; thi der var ingen Tvivl om, at de ganske smaa Landkommuner med spredt Bebyggelse neppe vilde gøre Brug af den; og for de større Kommuner havde man forsvarlig Garanti efter deres Forhold i det hele.

Forslaget gaar da altsaa ud paa at udvide Regelen, som nu gælder for Købstæderne og for København, til ogsaa at gælde for Landkommunerne; dog har jeg foreslaaet, at i Landkommuner med under 2 000 Indbyggere skal Bestemmelsen approberes af Amtsraadet ud fra det Hensyn, jeg før nævnte, at Administrationen i de smaa Landkommuner med spredt Bebyggelse maaske ikke altid er saaledes, at man uden at lade Amtsraadet se paa Sagen paa Forhaand kan gaa ud fra, at Inddrivelsen vil blive ordnet paa en ud fra Statskassens Synspunkt fuldt ud betryggende Maade. Det er altsaa den Indskrænkning, der er foretaget for Landkommuner med under 2 000 Indbyggere. Endelig er der indsat den Bestemmelse, at Staten ikke er forpligtet til at anvende den kommunale Tjenestemand til Udpanntning for de Staten tilkommende Skatter m. v., der opkræves af Statsmyndigheder.

Dette Forslag er enstemmigt vedtaget af det høje Landsting, og jeg skal tillade mig at anbefale Forslaget til velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting.

Gerhard Nielson: For nogle Aar siden rejste der sig i de store Købstæder her i Landet og i København Misfornøjelse med Resultaterne af Politiets Udpanntning

af Skatter og andre offentlige Ydelser. Denne Misfornøjelse resulterede i, at man, saa vidt jeg husker gennem Købstadforeningen, fremsatte Ønske om at maatte autorisere særlige kommunale Tjenestemænd til at foretage disse kommunale Udpanntninger. Aarsagen dertil var, at man fandt Resultatet af Udpanntningerne utilfredsstillende. Det viste sig nemlig, at man stadig maatte afskrive større og større Beløb som uerholdelige, og visse lidt mærkelige Forhold gjorde, at disse Ønsker tog stærk Fart, idet man enkelte Steder kunde paavise, at Politiet efter at have forsøgt Udpanntning kunde paaføre Listen saadant noget som „bortrejst“ ved en Mand, som havde boet i den paagældende Kommune en halv Snes Aar, og som stadig boede paa samme Sted. Andre Steder forekom Paa-tegningen „uerholdelig“ for Folk, der paaviselig sad godt i det; det vil altsaa sige, at Politiet ikke alle Steder tog sig omhyggeligt nok af Sagen. Som oplyst af den højtærede Minister blev der saa i Retsplejeloven indført en Bestemmelse om, at København og Frederiksberg samt Købstæderne skulde have Lov til at autorisere særlige kommunale Tjenestemænd til denne Udpanntning. Det har vist sig, at denne Foranstaltning har virket meget tilfredsstillende; dér, hvor jeg er fra, har man fundet, det var en udmærket Foranstaltning, og det samme gælder andre Steder, hvor jeg har hørt om Forholdene, der kom flere Penge ind i Kommunekassen, Skatterne indgik rigeligere end tidligere, idet disse kommunale Tjenestemænd i de større Kommuner gik frem paa en mere forstandig Maade, de gik ikke blot hen og forsøgte Udpanntning, men talte med Folk, og paa den Maade fik de ofte betydelig flere Penge i Kassen. Nu har ogsaa Landkommunernes Organisationer, naturligvis som Følge af de Erfaringer, Købstæderne har gjort, ønsket at faa den samme Ret, og det forekommer os at være et rimeligt Ønske, der bør imødekommes, saa meget mere som jeg føler mig overbevist om, at de Erfaringer, man har gjort i Købstæderne, ogsaa vil blive gjort i Landkommunerne.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i dette høje Ting, det er jo vedtaget enstemmigt i Landstinget.

Rytter: Som udviklet af den højtærede Justitsminister og den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti (Gerhard Nielsen) var Meningen med Pantefogedinstitutionens Indførelse i Købstæderne, København og Frederiksberg